

Den burde imidlertid være ca. 7 Millioner, idet man fra andre Kulturlande, f. Eks. fra Sachsen og Skotland, for at nævne 2 Lande, hvis Jordbrug staar højt, ved, at der uden Skade kan holdes en Vildtbestand, der indbringer 1 Kr. pr. Td. Land. Det samme er i øvrigt ogsaa bevist paa adskillige Godser herhjemme og paa Omraader, hvor Jagtforeninger har indført ordentlig Jagthusholdning.

Vi lader altsaa en Mulighed for at forøge vor Jagts Udbytteværdi med ca. 5 Mill. Kr. aarlig ligge unyttet.

Dertil kommer imidlertid, at Jagten i visse Tilfælde kan skaffe Jordejerne en større Indtægt end den, der ene skriver sig fra Udbyttet. Statistisk Bureau har i 1913 forsøgt at fremstille en Jagtleje-Statistik; Bureauet fik Oplysninger fra 18 000 Gaarde med et Areal paa 855 000 Tdr. Land, og af dem fremgik det, at *Jagtlejen* var:

I Præstø	Amt . . 140 Øre pr. Td. Land,	I Aarhus	Amt . . 40 Øre pr. Td. Land,
- Maribo	— . . 125 — — —	- Aalborg	— . . 40 — — —
- Sorø	— . . 97 — — —	- Randers	— . . 37 — — —
- Svendborg	— . . 97 — — —	- Hjørring	— . . 32 — — —
- Københavns	— . . 93 — — —	- Thisted	— . . 30 — — —
- Holbæk	— . . 92 — — —	- Vejle	— . . 27 — — —
- Odense	— . . 61 — — —	- Ringkøbing	— . . 25 — — —
- Frederiksborg	— . . 38 — — —	- Ribe	— . . 19 — — —
- Bornholms	— . . 25 — — —		

Denne Opgørelse viser jo for det første, at Jagtretten villigt betales med omtrent det dobbelte af, hvad den ligefrem kan indbringe, men tillige, at den betales meget bedre paa Øerne, hvor Vildtbestanden ikke er saa medtaget, end i Jylland, hvor Rovjagt og Allemandsjagt har taget stærkere Overhaand. Heller ikke paa Øerne findes der dog en passende fyldig Vildtbestand, og dersom der kunde tilvejebringes en saadan over hele Landet, vilde Jagtlejen uden Tvivl fremdeles stige stærkt, ligesom den Jordejer, der selv vil bruge sin Jagt, selvfølgelig vilde faa et meget bedre økonomisk Udbytte af den. I de allersidste Aar er Jagtlejen steget meget betydeligt, men Udvalget har ment, at Forholdene i disse Aar har været saa ekstraordinære, at de ikke kan fremføres til Motivering af Foranstaltninger af almindelig Art.

Jagten er tilmeldt et Bierhverv, som kræver faa eller ingen Udgifter fra Grundejerens Side. Vort Klima og vore Jordbundsforhold er usædvanlig gunstige for vore almindelige Vildtarters Triysel, og kun i strenge Vintre med langvarigt Snelæg kan det være nødvendigt at fodre lidt for at bringe en passende Vildtbestand gennem nogle vanskelige Aar.

Hidtil har der imidlertid været arbejdet uforstandigt og hensynsløst paa at formindske den yderst tarvelige Vildtbestand, vi har tilbage paa den allerstørste Del af vort Lands Areal, og naar det gennemsnitlige Udbytte af Jagten dog vistnok har holdt sig nogenlunde konstant i de senere Aar, skyldes dette udelukkende, at Vildt paa en Del Godser i den sidste Menneskealder er koncentreret udover den økonomiske Grænse, medens Tilbagegangen udenfor er utvivlsom. Dette er imidlertid en alt andet end økonomisk Bevægelse, idet den i det lange Løb vil føre til, at Jagten tilfalder et ringe Mindretal, fordi der udenfor deres Omraade intet Vildt vil findes eller dog saa lidt, at det ikke lønner sig at jage det.

At udtørre en Indtægtskilde og at skabe et saadant Privilegium maa være imod Samfundets Interesse, men skal det forhindres, maa Jagten bringes ind under saadanne Former, at der skaffes Vildtet mere Fred og en mere hensynsfuld Behandling, end der i mange Aar har været undt det.

Foruden at ødelægge eller betydeligt forringe Jagtens Værdi som et Bierhverv, knyttet til Jorden, har den lovløse Jagt imidlertid ført til andre meget følelige Ulemper. Den har saaledes medført, at *Markfreden* meget ofte gennem hele Efteraaret er aldeles kompromitteret. Umodne eller hensynsløse Jægere bryder Hægn ned, lader Led staa aabne og jager Husdyr løse eller skyder og anskyder dem, naar det gaar værst til, hvoraf Tab, Tidsspil og Ærgrelse opstaar for Grundejerne.

Fremdeles medfører disse Menneskers letsindige Omgang med Skydevaaben et uforsvarligt stort Antal *Ulykkestilfælde*, hvorved Mennesker dræbes eller lemlæstes.

Man har hverken nogen ganske ny eller helt udtømmende Statistik over disse Ulykkestilfælde, men i 1907 har Dr. Petersen Krage samlet en Vaadeskudsliste for nævnte Aar, der omfatter 82 Tilfælde, og i 1909 en anden, som omfatter 89 Tilfælde. De fleste af